Young Talent Music Lab

Artistieke missie en visie

Een jongen van zestien speelt al jaren saxofoon. Hij is goed, misschien zelfs erg goed. Als je hem vraagt wat hij later wil worden, noemt hij alleen geen muziek. Hij wil naar de universiteit.

Een meisje van achttien drumt al jaren en zit inmiddels op het mbo. Ze zoekt eigenlijk geen extra muziekles. Ze zoekt andere jonge muzikanten die haar uitdagen, een goede band om in te spelen en een podium waar regelmatig iets van haar wordt gevraagd.

En ergens op een hogeschool loopt een student rond die vanaf zijn achtste piano speelt en op een behoorlijk niveau is gekomen. Op zijn opleiding weet bijna niemand dat. Wij waarschijnlijk ook niet.

Voor dat soort jonge mensen is Young Talent Music Lab bedoeld.

We vinden het niet nodig dat een jonge muzikant al op zijn veertiende of zestiende weet of muziek later zijn beroep wordt. Je kunt je vwo afmaken en serieus trompet spelen. Je kunt techniek, economie of geneeskunde studeren en daarnaast in een goed orkest of ensemble blijven spelen. Er zijn zelfs studenten die een hbo- of universitaire opleiding combineren met een conservatoriumstudie.

De vraag is dus niet zozeer wanneer iemand voor muziek kiest. De vraag is of er ondertussen een omgeving is waarin iemand muzikaal verder kan.

Daar willen we met YTML voor zorgen.

Je leert muziek vooral door het te doen

Goede docenten zijn belangrijk. Een ervaren professional hoort soms in tien seconden waar iemand zelf al weken mee worstelt. Techniek, gehoor, theorie en repertoire vragen om mensen die hun vak verstaan. Die mensen moeten ook gewoon goed betaald worden.

Maar lang niet ieder uur waarin een jonge muzikant beter wordt, hoeft een betaald lesuur te zijn.

Je leert ook ontzettend veel in een band, een combo of een orkest. Doordat iemand naast je beter speelt. Doordat je merkt dat de rest last heeft van een partij die je niet hebt voorbereid. Doordat een drummer je meetrekt of een dirigent nét iets meer van je vraagt dan je zelf dacht te kunnen. En soms doordat je tijdens een concert een solo speelt die volledig de mist in gaat en je een week later opnieuw aan de beurt bent.

Dat laatste vinden we minstens zo belangrijk.

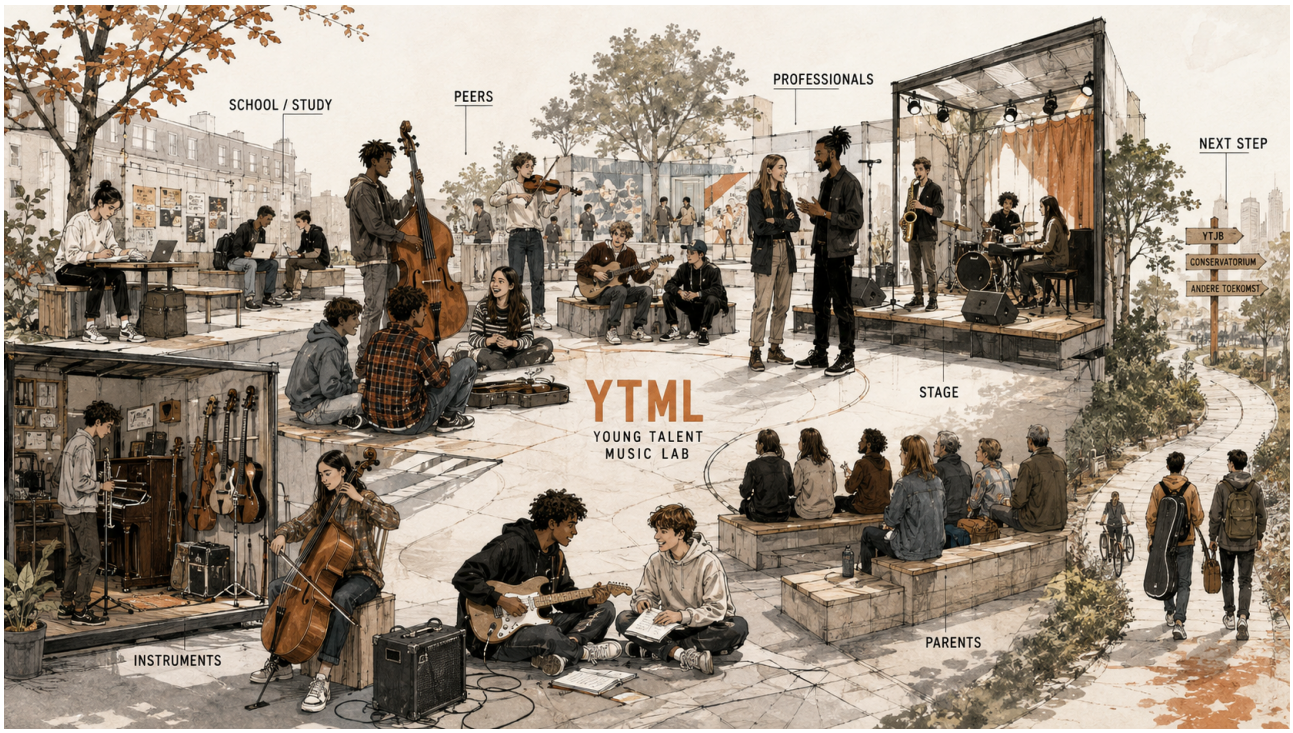
Er moet gespeeld worden.

De gedachte achter YTML lijkt in dat opzicht eigenlijk meer op een Johan Cruijff Court dan op een traditionele school. Op zo'n veld staat ook niet bij ieder potje een trainer met een lesplan. Er ligt om te beginnen een goed veld en er zijn andere spelers. De een is twaalf, de ander zeventien en de beste speler wordt vanzelf iemand naar wie anderen kijken. Er wordt gespeeld, gekeken, geprobeerd en opnieuw gespeeld. Een goede trainer blijft belangrijk, zeker wanneer iemand meer kan en verder wil, maar het spel is er eerst.

Zo'n speelveld willen we voor muziek maken.

Niet letterlijk natuurlijk, maar wel een plek waar je naartoe wilt omdat er andere muzikanten zijn. Waar een schoolensemble repeteert, terwijl verderop een band speelt. Waar iemand na zijn eigen repetitie nog even blijft hangen. Waar een goede trompettist van negentien net zo goed een voorbeeld kan zijn voor iemand van veertien als de professional die een masterclass komt geven.

En waar af en toe iemand rondloopt die denkt: die jongen of dat meisje kan wel héél goed spelen.

Daar is trouwens niets nieuws aan

Wie uit de wereld van harmonie, fanfare of brassband komt, kent een groot deel van deze gedachte allang.

Een vereniging in de buurt had een repetitieruimte, instrumenten, een jeugdorkest en een groot orkest. Jongere muzikanten zaten naast oudere. Er was een dirigent, er waren concerten en ouders kwamen kijken of hielpen mee. Als je beter werd, schoof je door en kwam er vanzelf iets nieuws om naar uit te kijken.

Dat heeft generaties lang gewerkt en daar hoeven we bij YTML niets nieuws voor te verzinnen.

Rotterdam vraagt alleen om een andere vorm. Jongeren bewegen door een veel grotere stad en tussen school, mbo, hbo, universiteit, sport, werk en allerlei culturele werelden. Ze spelen jazz, pop, klassiek, funk, soul, hiphop of van alles door elkaar. De een komt uit een harmonieorkest, de ander heeft nog nooit een muziekvereniging van binnen gezien.

Wat we uit die oude structuur wél willen meenemen is eigenlijk heel praktisch: een plek waar je hoort, een instrument dat beschikbaar is, veel samen spelen, oudere muzikanten die jongere meenemen, ouders die betrokken raken en altijd een volgende stap om naartoe te werken.

Misschien roept dat bij mensen die de muziekverenigingen van vroeger goed kennen zelfs enige herkenning op.

O ja. Het kan dus toch.

Alleen ziet het er nu anders uit.

Circle of Talent

Vanaf het begin hebben we binnen YTML gesproken over een **Circle of Talent**.

Dat is geen ladder waarop iedereen zo snel mogelijk omhoog moet. We willen juist dat jonge muzikanten van verschillende leeftijden en niveaus elkaar tegenkomen.

Een goede zeventienjarige kan voor een veertienjarige een geweldig voorbeeld zijn. Een conservatoriumstudent kan tijdens een repetitie iets doorgeven waar een jongere weken mee verder kan. Andersom leert iemand van twintig ook door verantwoordelijkheid te nemen voor iemand die minder ver is.

Je bent dus niet jarenlang leerling om op een dag ineens zelf iets te kunnen betekenen. Die rollen lopen door elkaar.

Dat gebeurt in de muziekpraktijk trouwens vanzelf zodra je de goede mensen bij elkaar zet.

Ambitie hoort er net zo goed bij

Een open plek waar iedereen gezellig muziek kan maken is ons te weinig.

Als iemand veel talent heeft, hard werkt en verder wil, moet daar iets tegenover staan. Een jongere moet kunnen weten waar hij muzikaal staat, wat al goed gaat en waaraan nog gewerkt moet worden.

Daarom werken we aan een curriculum met duidelijke muzikale doelen. Ontwikkeling kan worden afgesloten met certificaten en uiteindelijk een getuigschrift. Niet omdat YTML een diploma-instituut wil worden, maar omdat serieus werken ook vraagt om serieus volgen wat iemand kan.

De Young Talent Jazz Band is daar een belangrijk onderdeel van.

Van een muzikant in de YTJB mag iets worden verwacht. Je bereidt je partij voor, werkt aan goed repertoire en leert wat timing, sound, intonatie en samenspel in de praktijk betekenen. Met vijfentwintig musici hoor je onmiddellijk wat er gebeurt als een sectie goed zit — en ook wanneer dat niet zo is.

Daar horen concerten bij.

Voor jongere muzikanten heeft zo'n orkest bovendien nog een andere functie. Ze moeten de YTJB kunnen horen en zien en zelf tot de conclusie komen: *daar wil ik bij.*

Dan heb je geen motivatieprogramma nodig.

En wanneer iemand op een gegeven moment zegt dat hij of zij auditie wil doen voor het conservatorium, nemen we dat net zo serieus. Dan gaat het over repertoire, techniek, theorie, gehoor, samenspel, podiumervaring en het oefenen van de auditie zelf. Daar hoort ook een eerlijk oordeel bij. Soms is iemand er klaar voor. Soms nog niet.

Ook dat is talentontwikkeling.

En ondertussen gewoon je school afmaken

Dat blijft voor ons belangrijk.

Muzikaal talent hebben betekent niet dat de rest van je opleiding ineens bijzaak wordt. De meeste jonge musici bij YTML zullen gewoon hun middelbare school, mbo, hbo of universitaire studie volgen.

Voor iemand met uitzonderlijk talent kan het verstandig zijn om met een school te bespreken of er ruimte gemaakt kan worden. En iemand kan uiteindelijk besluiten naar het conservatorium te gaan of een conservatoriumstudie met een andere studie te combineren.

Maar dat hoeft niet de uitkomst te zijn.

Een fantastische trompettist die later arts wordt, blijft een fantastische trompettist. Als hij op zijn dertigste nog steeds op hoog niveau speelt, is zijn talent niet mislukt omdat er geen beroepsmusicus van hem is gemaakt.

Wat we wél zonde vinden, is wanneer zo iemand op zijn achttiende stopt omdat er na de muziekles of het schoolorkest nergens meer een omgeving was waarin hij verder kon.

Zonder instrument houdt het snel op

Een saxofoon, trompet, contrabas, keyboard of ander goed instrument kost geld. Dat is een simpele werkelijkheid waar je niet omheen kunt.

Dus hoort toegang tot instrumenten bij YTML.

Dat kan via huur of bruikleen, via instrumenten die aan YTML worden geschonken en, wanneer het thuis financieel echt niet kan, ook door een instrument kosteloos beschikbaar te stellen.

Hetzelfde geldt voor deelname. Goede repetitieruimtes kosten geld, net als dirigenten, docenten, coaches, techniek en onderhoud. We willen professionals normaal betalen en Fair Pay serieus nemen. Betaalbaarheid kan niet betekenen dat degene die het werk doet vervolgens voor een te laag tarief moet werken.

De interessantere vraag is hoe je die werkelijke kosten met elkaar draagt.

We willen daarom zoeken naar een bijdrage die waar mogelijk rekening houdt met draagkracht. Niet iedereen hoeft hetzelfde te betalen om dezelfde kans te krijgen. Een eigen locatie kan inkomsten verdienen met repetitieruimtes en andere activiteiten. Bedrijven en sponsors kunnen instrumenten, ensembles of jonge talenten ondersteunen. Donateurs, fondsen en overheid kunnen eveneens bijdragen waar dat past.

Een plek als YTML moet wat ons betreft niet ieder jaar opnieuw beginnen bij de vraag welke subsidie toevallig beschikbaar is. We willen dat er ook eigen inkomsten zijn en dat verschillende partijen verantwoordelijkheid kunnen nemen voor iets waarvan ze vinden dat het belangrijk is.

Ouders willen we dichtbij hebben

Bij een jonge muzikant spelen ouders vanzelf een rol. Zij maken veel mogelijk, zeker wanneer iemand nog thuis woont. Ze betalen, rijden, luisteren naar eindeloos oefenen en hebben natuurlijk ideeën over school en toekomst.

De muzikale ambitie zelf moet alleen wel van de jongere blijven.

Wij willen ouders daarom dichtbij hebben, maar niet aan het stuur van die muzikale ontwikkeling.

Ze moeten vooral kunnen zien wat er gebeurt.

Kom een keer naar een repetitie. Luister naar een concert. Praat met een dirigent of coach. Kijk naar de muzikanten die een paar jaar verder zijn. En kijk een halfjaar later nog eens.

Dan wordt ontwikkeling vanzelf zichtbaar.

Een jongen die eerst nauwelijks een solo durfde te spelen en een halfjaar later voor publiek opstaat, hoeft geen folder mee naar huis waarin staat dat hij meer zelfvertrouwen heeft gekregen. Zijn ouders hebben het zelf gezien.

Dat soort betrokkenheid kan vervolgens verder groeien. De ene ouder helpt een keer bij een concert, een ander kent iemand bij een bedrijf, heeft thuis een instrument staan of wil zich op een andere manier inzetten. Zo kan rond YTML een gemeenschap ontstaan zonder dat we vooraf hoeven te bedenken in welke commissie iedereen moet zitten.

Dat is ook iets wat de muziekvereniging altijd goed heeft begrepen: ouders horen niet alleen bij het halen en brengen.

Altijd een thuiswedstrijd

We willen bij YTML veel optreden. Veel vaker dan één nette eindpresentatie na maanden repeteren.

Zodra je weet dat je volgende week moet spelen, verandert er iets in een repetitie. Een partij die nog niet goed zit moet ineens wél goed zitten. Je leert omgaan met spanning en met publiek. En na afloop weet je heel precies wat goed ging en wat de volgende keer beter moet.

Daarom spreken we graag over **thuiswedstrijden**.

Een thuiswedstrijd speel je op een plek die je kent, met mensen om je heen die je kent. Ouders en vrienden kunnen komen kijken. Je hebt er al eerder gespeeld en je weet dat er na deze wedstrijd weer een volgende komt.

Dat betekent niet dat alles altijd goed gaat. Graag zelfs niet.

Je kunt een verkeerde noot spelen, een inzet missen of een solo compleet verprutsen. Maar je hebt wél gespeeld. Je weet de volgende dag wat er gebeurde en krijgt snel een nieuwe kans.

Daarom kun je bij zo'n thuiswedstrijd eigenlijk altijd iets winnen.

Ervaring. Lef. Plezier. Podiumroutine. Een betere repetitie de week erna. Of gewoon het besef: dit wil ik nog een keer.

Een thuisbasis

Daarmee komen we vanzelf bij de plek.

EEen vaste plek is voor YTML veel meer dan een dak boven het hoofd. Zonder een vaste thuisbasis kun je een deel van dit verhaal simpelweg moeilijk organiseren.

Er moeten natuurlijk goede repetitieruimtes zijn. Maar belangrijker is wat er tussen die ruimtes gebeurt.

Een jongere komt binnen voor zijn eigen repetitie en hoort verderop iets interessants. Een band blijft nog even hangen. Ouders drinken koffie tijdens een repetitie. Een professional loopt binnen. Een paar muzikanten spreken af om volgende week samen iets uit te proberen. 's Avonds is er een jam of een concert.

Niet alles daarvan hoeft in een programma te staan.

Juist niet.

Een goede muzikale plek moet ook ruimte laten voor dingen die niemand van tevoren heeft bedacht.

Na verloop van tijd wordt zo'n plek meer dan een gebouw met repetitiekamers. Mensen weten waar ze naartoe moeten. Ze kennen elkaar. Ze voelen zich er thuis en gaan er ook verantwoordelijkheid voor nemen.

Dat is de muzikale broedplaats die we met Young Talent Music Lab voor ogen hebben.

Niet ter vervanging van de harmonie of fanfare, de muziekdocent, school of het conservatorium. We hebben al die werelden juist nodig.

YTML wil een plek toevoegen waar jonge musici tussen en naast die werelden verder kunnen. Waar iemand zijn school of studie kan afmaken en ondertussen serieus muziek kan blijven maken. Waar

je gewoon kunt komen spelen, maar waar ook een stevige route ligt voor degene die meer wil. Tot en met de Young Talent Jazz Band, een getuigschrift en een goed voorbereide auditie voor het conservatorium.

Uiteindelijk is het niet zo ingewikkeld.

Zorg voor een goede plek en goede mensen. Zorg dat een instrument bereikbaar is. Breng jonge muzikanten bij elkaar die iets van elkaar kunnen leren. Laat ouders zien wat er gebeurt. Leg de lat hoger zodra iemand daar aan toe is.

Uiteindelijk is het niet zo ingewikkeld. Er moet een goede plek zijn, er moeten goede mensen rondlopen en een instrument moet bereikbaar zijn. Jonge muzikanten moeten elkaar tegenkomen, ouders moeten kunnen zien wat er gebeurt en voor degene die meer kan en meer wil, moet de lat omhoog kunnen.

En vooral moet er gespeeld worden.

De volgende thuiswedstrijd moet nooit ver weg zijn, ¨je¨ verliest nooit.

En vooral: laat ze spelen.

De volgende thuiswedstrijd moet nooit ver weg zijn.